

Elhunyt Hardicsai Béla

Hardicsai Béla (2011 óta az ELTE Állam és Jogtudományi karának gyémántdiplomás doktora) Kunmadarason született. A helyi elemi iskolában végzett tanulmányai után a karcagi gimnáziumban érettségizett. Felvételt nyert az ELTE jogi karára, ahol tanulmányai végeztével 1951-ben jog- és államtudományi doktorrá avatták. Az avatás után a Tiszaiigari Állami Gazdaságban helyezkedett el, mint egyszámlavezető pénztáros.

Szüleit 1953-ban kitelepítették a Polgár és Hajdúnánás közt fekvő hortobágyi Lenin tanya kényszermunka-táborba. Őt is felkutatta az állambiztonság és szülei után kellett mennie. Ő volt az egyetlen, aki egy rendőr kíséretében kerékpáron ment a kényszermunkatáborba. Jogi doktorátussal a többiekhez hasonlóan fizikai munkát végzett. Mivel Kunmadarasról, és a nagyvárosokból kitiltva szabadult Sztálin halála után, szüleivel együtt ott maradt, és mint üzemgazdász, szabad munkavállalóként leszerződött az Állami Gazdaságba.

A tábor feloszlására 1953-ban került sor. 1956 októberében a gazdaság Munkástanácsának elnökévé választották, emiatt 1957 júliusában letartóztatták, hét hónapig volt előzetes letartóztatásban a debreceni Városi Bíróság börtönében. Az 1958. februári tárgyaláson bűncselekmény hiányában felmentették. 1958 közepétől 1959 végéig fizikai munkát végzett Budapesten, majd korábbi Állami Gazdasági igazgatója a biharkeresztesi gazdaságba hívta üzemgazdásznak. Innen került be a Hajdu-Bihar megyei Állami Gazdaságok központjába revizornak. A Debreceni Á.G. igazgatója innen kérte át 1967-ben, és nevezte ki jogtanácsosnak, ezt a munkát 22 éven át végezte.

1991-ben ugyan nyugdíjba vonult, de 1992 áprilisában előbb, mint megbízott, majd mint kinevezett vezette a megyei Kárrendezési és Kárpótlási Hivatalt. Egészségi problémájára hivatkozva 1995-ben kérte felmentését.

Dr. Hardicsai Béla szakmájához ragaszkodó kitűnő szakember volt. De Remenyik Sándor verse szerint, nem hagyta a templomot s az iskolát, □vallását megőrizte és gyakorolta, aktív tagja volt a Karcagi Öregdiákok Baráti Körének, és részt vett a Hortobágyi Kényszermunkatáborokba Elhurcoltak Egyesületének találkozóin. Kitűnő szakember és jó barát volt, puritánságára jellemző, hogy temetésén végakarata szerint csak négy fő vett részt, az ismerős lelkeszt pedig arra kérte, hogy csak a sírnál búcsúzzon tőle.

(Forrás: nagykunreformatus.hu)